

הנס והפרח הנפלא

ארץ הריין

כל יום הוביל הנס את הצאן של המלך לעמק הריין ושמר עליו, דאג לו ובערב החזיר את הכבשים למיכלאות שלהם. לא היה לו בכלל זמן כדי לשחק. כל היום אמא שלו עבדה,

טווה, ארגה, בישלה וניקתה את הבית וכשהנס חזר הביתה חייב היה לחטוב עצים להסקה ולנקש שעבים בגינה. הם היו עוסקים כל הזמן אך היו בשלום, למרות שהיו עניים מאוד.

אבל يوم אחד בחורף אמא של הנס חלה ולא יכולה אפילו להרים את ראהה מהכרית.

הייתה להם שכנה זקנה, אישה חכמה שביקרה אצלם מדי פעם, אך כשהיא ראתה את מצבה של אמא היא נעה בראשה. "יש רק דבר אחד שיכל להבריא אותה" אמרה "הצמח החום שגדל בראש ההר, אבל הוא מכוסה עכשו בשלג ובקרח".

"אמצא אותו" אמר הנס "איןני מפחד משלג ומקור". הנס נשק לאמו, נעל נעליים כבדות שלו, לקח מקל חזק בידו ויצא למצוא את הצמח החום.

במערב גרמניה זורם נהר גדול הקרוי ריין. המים בו נקיים וזכירים כרך שנייתן לראות כמעט ועד התחתית, שם מתגוררות בתולות הים בארכמוניות האלמוגים ופנינים.

ריין זורם דרך עמקים מלאי פרחים מריחים הנדר, ליד הרים וגבועות. השדות מלאים פירות וגבועות חיים גמדים, פיקסים, טרולים ודמויות קסומות אחרות. לא כל אחד יכול לראות את הפירות והgamids ארק האנשים מרגאים לעיתים בתעוליהם ולפעמים הם נחמדים ועווזרים.

הנה סיפורו איך הם פעם עזרו ליד קטן.

היה זה הנס, רועה קטן שטיפל בצאן של המלך. הוא חי עם אמו בבית צנוע עם גן קטן לידיו וכל הרכוש שלהם הייתה עז אחת שננתנה להם חלב לשתייה.

תמצא את הצמח החום המרפא".
לכן הנס עזב את הפרח היפה והמשיך בדרכו,
כשהוא מגלה את האדמה מתחת השlag
במקלו. כבר התחיל להחשיך כשהמצא
סוף-סוף את הצמח החום. הוא קטף אותו
ושם בכיסו. עכשו התחיל לחזור מהר
הביתה, אך פתאום נזכר בפרח היפה שראה
קדום.

"עכשו אוכל לקטוף אותו" חשב, אך כשחזר
למקום בו ראה קודם את הפרח, לא מצא
אותו כבר. במקום הפרח עמד גמד קטן שקד
קידעה להנס והוריד לפניו את כובעו.

"אל תבהל" אמר הגמד בחיויר "בו ונכנס". ופה
קרה דבר מופלא. מדרון ההר נפתח אליו
הייתה זאת דלת והגמד נכנס פנימה, כשהוא
מראה את הדרך להנס.

הנס מצא את עצמו בארמון היפה ביותר שرك
אפשר היה לדמיין. הכל היה בהיר עד כדי
סנוור עיניים. הם עברו מחדר לחדר ובכל
מקום ראו ערמות של אבני חן יקרות, ברקמת,
פנינים ויהלומים!

הוא עלה להר ושם באמת היה קר מאד.
הרוח שركה דרך צמרות העצים והעיפה שלג
ישר בפני הילד. השlag על הארץ היה עמוק
והוא שקע בו לעיתים קרובות, אך המשיך
ללכת בעזרת המקל החזק שלו. "אני חייב
למצוא את הצמח החום" אמר לעצמו.
הוא הגיע לפסגת ההר ומשם יכול היה לראות
את הנהר הזורם בעמק. השlag היה קשיח,
כמעט קפוא, ואצבעותיו כאבו את הכה
בשלג במקל שלו וחיפש את הצמח החום.
ופתאום ראה פרח יפה ביותר שהציג מתוק
השלג. הפרח היה לבן וمبرיק כמו בדולח
ונדמה היה שניתן לראות פנימה לתוכו עד
מקומו העמוק ביותר. הוא גם הריח בריח
מתוק, כמו פרחי האביב היפים והמריחים
bijouterie. נדמה היה שהוא אומר "קטוף אותו,
ילד קטן".

הנס אהב פרחים מעל הכל. הוא הושיט את
ידו לפרק היפה הזאת אך באותורגע נזכר
באמו המסכינה השוכבת בבית. קול קטן בתוכו
אמר "לא, הנס. חכה עד שתחזור. קודם

"קח מכם, הנס" אמר הגמד כשהוא נותן לו שק גדול "ליד טוב כמור, שרצו להוזר לאמו, מגיעה מתנה".

הנס הכניס לשק אבניים יקרים והגמד רק האיז בו ללקחת יותר ויתר. אך בסוף לא היה כבר מקום בשק ופתאום הנס מצא את עצמו עומדשוב במדרון מושלג. לא נראה כל סדק או פתח במקום בו עמד קודם הגמד.

הנס שם יד לכיסו. הצמח החום היה עדין שם, בטוח. הוא שם עכשו את השק המלא על כתפו. השק היה כבד, אך הוא רץ הביתה כמה שرك הנעלים הכבידות הרשו לו.

"אמא, אמא!" הוא קרא כשהוא מחבך אותה חזק "ראי!" והוא ריקן את השק על רצפת הבית. אבניים יקרים מילאו את החדר. עכשו הוא הוציא גם את העשב החום מכיסו והתחיל להכין ממנו משקה חם. ברגע שאמא טעמה מהמשקה היא הרגישה שוב בריאותה.

מאז הם כבר לא חיו בעוני כי שק האבניים היקרות היה תמיד מלא.